

Navro‘z guli

Navro‘zguli, boychechagim, bormisan,
Men senga zor, sen ham menga zormisan?
Muz ichida asradim men ko‘nglimni,
Sen o‘zingni asrab, baxtiyormisan?
Omonliqsan, to‘tiyosan ko‘zlarga,
Sevgi maktubisan ma'sum qizlarga.
Suykalasan dudoqlarga, yuzlarga,
Bitta o‘zing bir butun gulzormisan?
Ninachining qanotidek barging bor.
Asal va sut bo‘yi kelar atring bor.
Qadrim bilib yo‘qladingmi, qadring bor.
Yolg‘izginam, yolgizlarga yormisan?
Ay, ko‘ngilni qitiqlagan erka gul!
Ay, olamni ko‘mgan orzu-sirga, gul!
Qayga desang, men ketaman birga, gul!
Sen ham mendek dardga xaridormisan?
Oy ham kulcha ko‘rinarmish ochlarga,
Bulut ko‘rpa bo‘lib zor-muhtojlarga.
Tashna dilu ruhi yalang`ochlarga —
Birdek tansiqmisan, madadkormisan?
Jonim gulim, o‘tinaman, so‘lmay tur,
Dunyo yashnaganda xazon bo‘lmay tur.
Meni yetim qilma, ketma, o‘lmay tur,
Sen ham mendek dunyodan bezormisan?

Бир булбул сайради тун бўйи гирён

*Элликқалъада Муҳаммад Юсуф
ўтқазган эман дарахти бор...*

Бир булбул сайради тун бўйи гирён,
Эман япроғидек дилгир, жонсарак.
Шу кеч ҳадеганда ёришмади тонг,
Шу кеч шафақларга беланди юрак.

Не чоғли мураккаб шоир қисмати,
Унга-ку майда гап абадий ёт.
Бир ён мангу ғолиб иблис суврати,
Бир томон ғийбатга ғарқ адабиёт.

Шоир деган сўзга кўчган киноя,
Мирза деб биларлар бугун мирзони.
Мағзига етдингми, шоир, ниҳоят,
Хўкизлар кўтариб турган дунёнинг?

Буларда на шафқат ва на диёнат,
Ўзини тушунар зиё деганда.
Сўзга, Навоийга қилган хиёнат,
Худойини ўйлар худо деганда...

Шоирона кеча Эллиққалъада,
Ой сочини ёзган мунис, паришон.
Кўзга уйқу парда тортган паллада
Бир булбул бўзлади дилгир ва гирён.

Айтсам, айтгудайин ҳолим қолмади,
Куйнинг гирдобиди қоврилдим, куйдим.
Инсон инсон бўлиб мендек ёнмади,
Шу кеча бир буюк ҳикматни туйдим.

Жувонмарг даҳолар келдилар қатор,
Замон қурбонлари етишди саф-саф.
Дордан қочган аблаҳ қайта қурди дор,
Яна мағрур бошин топширди Машраб.

Сизни асролмадим, мен қандай зурёд,
Виждонга банг сувин ичирмайман мен.
Менинг оғам эди қоп кийган жаллод,
Худо кечирса ҳам кечирмайман мен.

Шу кеча ўзимни алдадим: бу – туш,
Юрагим кўнмасди, силтаб урарди.
Қўшиғин бас қилиб, энди ўжар қуш
Қайда юрувдинг деб тинмай сўрарди!